

Москва прощається з К. У. Черненком

У глибокому траурі Радянська країна. Перестало битися серце Костянтина Устиновича Черненка — видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР.

Все життя і діяльність К. У. Черненка віддані беззавітному служінню справі партії і народу, боротьбі за зміцнення економічної та оборонної могутності Батьківщини, підвищення добробуту радянських людей, за всебічне вдосконалення нашого соціалістичного суспільства, за збереження і зміцнення миру на землі.

12 березня о 10 годині відкрився доступ трудящих для прощання з Костянтином Устиновичем Черненком. Колонний зал Будинку спілок, де встановлено на постаменті труну, у траурному вбранні. Приспущено прапори над узголів'ям покійного. Завмерли біля труни на варті воїни Радянської Армії.

Перед постаментом на червоних подушечках — нагороди, якими були відзначені великі заслуги К. У. Черненка перед Батьківщиною: три Золоті медалі «Серп і Молот» Героя Соціалістичної Праці, чотири ордени Леніна, три ордени Трудового Червоного Прапора, багато медалей, а також найвищі нагороди братніх країн. Тут же — знак лауреата Ленінської премії.

До труни покійного покладено вінки від Центрального Комітету КПРС, від Президії Верховної Ради СРСР, від Ради Міністрів СРСР, від МК КПРС і виконкому Мособлради, від рідних і близьких.

В Будинку спілок вносяться все нові й нові вінки: від ЦК Компартії союзних республік, від Президій Верховних Рад і Рад Міністрів союзних республік, міністерств і відомств, МК КПРС і виконкому Мособлради, крайкомів партії і крайвиконкомів, обкомів партії і облвиконкомів, громадських організацій.

12 година. Віддати останню шану К. У. Черненку прийшли товариші М. С. Горбачов, Г. А. Алієв, В. І. Володимиров, В. В. Гришин, А. А. Громико, Д. А. Ку-

наєв, Г. В. Романов, М. С. Соломенцев, М. О. Тихонов, В. В. Щербіцький, П. Н. Демічев, В. І. Долгих, В. В. Кузнецов, Б. М. Пономарьов, В. М. Чебриков, Е. А. Шеварднадзе, М. В. Зимянін, І. В. Капітонов, Е. К. Лигачов, К. В. Русаков, М. І. Рижков. У почесній варті біля труни покійного були також члени і кандидати в члени ЦК КПРС, члени Центральної Ревізійної комісії КПРС. У скорботному мовчанні вони віддають данину пам'яті видатному партійному і державному діячеві, патріоту і інтернаціоналістові, послідовному борцю за торжество ідеалів комунізму і миру на землі.

Потім керівники Комуністичної партії і Радянської держави підходять до рідних і близьких К. У. Черненка. Вони висловлюють їм свої глибокі співчуття.

Нескінченим потоком через Колонний зал проходять тисячі й тисячі людей — представників різних поколінь, трудівники столиці і Підмосков'я. Під склепінням залу приглушено звучать траурні мелодії. Кожні три хвилини міняється біла труни почесна вартя. Траурну вахту несуть члени комісії по організації похорону, партійні і радянські працівники, керівники міністерств і відомств, передовики виробництва, воєначальники, діячі науки і культури, представники громадськості.

Біля труни проходять робітники заводів, фабрик та будов, визначні вчені, працівники установ і проєктних організацій, студенти й учні столиці. Як і всі радянські люди, вони підтримують стратегічний курс КПРС — курс на вдосконалення побудованого в СРСР соціалізму, який дівав всебічне об'єднання у виступах К. У. Черненка. З його ім'ям зв'язані даліше поглиблення і конкретизація виробленої партією концепції розвинутого соціалізму, що лягла в основу роботи по підготовці нової редакції Програми КПРС. Багато сил і уваги приділяв К. У. Черненко вдосконаленню форм і методів ідейно-виховної та організаційної роботи партії в масах, її кадровій політиці, поліпшенню діяльності Рад, профспілок і комсомолу, творчих спі-

лок, органів народного контролю. Значним є вклад К. У. Черненка в розробку реформи школи.

Радянські люди високо цінують виявлену К. У. Черненком велику турботу про підвищення темпів зростання суспільного виробництва, всебічну інтенсифікацію економіки, прискорення науково-технічного прогресу, про вдосконалення господарського механізму, зміцнення дисципліни й організованості. В його промові на жовтневому (1984 р.) Пленумі ЦК КПРС набула дальшого розвитку аграрна політика партії.

Світлу пам'яті керівника Комуністичної партії і Радянської держави вшановують ветерани партії і праці. Народившись у селянській сім'ї, Костянтин Устинович трудове життя почав з ранніх років, працював по найму у куркулів. Вся його дальша трудова діяльність зв'язана з керівною роботою в комсомольських, а потім у партійних органах. К. У. Черненко завідував відділами райкомів ВЛКСМ і КПРС, працював секретарем крайкому та обкому партії, завідувачим відділом ЦК Компартії Молдавії, завідувачим відділом і секретарем ЦК КПРС. Почерговий Пленум ЦК КПРС, який відбувся в лютому 1984 року, обрав К. У. Черненка Генеральним секретарем ЦК КПРС. Він був депутатом Верховних Рад СРСР і РРФСР ояду скликань. У квітні 1984 року на першій сесії Верховної Ради СРСР 11-го скликання К. У. Черненко був обраний Головою Президії Верховної Ради СРСР.

На високих постах, які партія довіряла К. У. Черненку, він проявляв себе як вірний і стійкий марксист-ленінець, активний борець за мир і щастя людей. Маючи багату життєвий досвід, глибокі теоретичні знання, видатні політичні й організаційські здібності, він вніс великий вклад у колективну діяльність Центрального Комітету партії по розробці та здійсненню генеральної лінії КПРС втілення в життя рішень XXVI з'їзду партії, по розвитку й утворенню ленінського стилю партійної і державної роботи.

Завучать траурні мелодії. Вахту біля труни покійного несуть депутати

Верховних Рад СРСР і РРФСР, Герої Соціалістичної Праці, передовики виробництва, космонавти, представники партійних, радянських і громадських організацій.

Йдуть у скорботному мовчанні воїни Радянських Збройних Сил. У колнах — солдати, льотчики, моряки, курсанти училищ, слухачі й викладачі академій. Вони пам'ятають, що в 1930 році К. У. Черненко пішов добровольцем у Червону Армію, де в 1931 році вступив у ряди Комуністичної партії. До 1933 року він служив у прикордонних військах, був секретарем партійної організації прикордонної застави.

Очолюючи Ряду Оборони СРСР, К. У. Черненко багато зробив для зміцнення обороноздатності країни, підвищення бойової готовності Радянських Збройних Сил.

У складній міжнародній обстановці К. У. Черненко невтомно працював над втіленням у життя миролюбної ленінської зовнішньої політики нашої партії, спрямованої на зміцнення миру і міжнародної безпеки, приборкання гонки озброєнь, на усунення загрози ядерної війни. Ця політика знаходила і знаходить одностайну підтримку радянського народу, всіх людей доброї волі.

Данину пам'яті керівника Радянської держави віддали члени дипломатичного корпусу.

Світлу пам'яті К. У. Черненка вшанували патріарх московський і всія Русі Пимен та інші представники вищого духовенства Руської православної церкви.

Весь день десятки тисяч москвичів прощалися з Костянтином Устиновичем Черненком. Він залишився в нашій пам'яті як пристрасний пропагандист марксистсько-ленінських ідей, як чуйний і вимогливий керівник, як людина чутлива й уважна до потреб і турбот людей праці.

Радянські люди з гарним схваленням зустріли рішення позачергового Пленуму ЦК КПРС. Звернення ЦК КПРС Президії Верховної Ради СРСР, Ради Мі істрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу. Віддаючи данину пам'яті видатного партійного і державного керівника, вони запевняють, що, виявляючи високу свідомість і організованість, працюватимуть з ще більшим ентузіазмом і самовідданістю, зміцнюватимуть економічну та оборонну могутність нашої Батьківщини, гідно нести прапор Великої Жовтня.

(ТАРС).

ВСЕНАРОДНА СКОРБОТА

Приспущено траурні прапори у містах і селах — Країна Рад сумує з приводу тяжкої втрати. Пішов з життя К. У. Черненко — видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху. Сумуючи про кончину послідовного борця за торжество ідеалів комунізму і миру на землі, радянські люди на траурних мітингах, які відбулись 11 березня, заявляли про вірність ленінським ідеалам, прагнення ще тісніше згуртуватися навколо Комуністичної партії, її бойового штабу — Центрального Комітету.

У червоному кутку сортопрокатного цеху московського металургійного заводу «Серп і Молот» — портрет Костянтина Устиновича Черненка. Сюди прийшли представники всіх цехів і відділів підприємства.

На трибуні — вальцовальник А. Малишев:

— Глибокою скорботою сповнилося наше серце, — сказав він. — Пішов з життя патріот і інтернаціоналіст. Усе життя його було до кінця віддане справі Комуністичної партії, інтересам радянського народу.

Незабутньою подією для нас, металургів, було відвідання в квітні минулого року Костянтином Устиновичем нашого колективу. Його поради, рекомендації, висловлені на зустрічі, і сьогодні є для нас керівництвом до дії по втіленню в життя накреслених партією.

На мітинг виступили секретар партбюро листопрокатного цеху Р. Хамедулін, сталевар електрофасолінварного цеху В. Курбаков, робітники цеху холодної прокатки нержавіючої сталі Л. Окунева та інші. Вони підкреслили, що, вірні традиціям радянського робітничого класу, металурги стоїть, як і всі москвичі, свої сили й енергію віддають справі комуністичного будівництва, будуть і далі в авангарді боротьби за втілення в життя політики партії.

На мітинг у червоному кутку інструментально-штампового виробництва АЗЛК зібравшись представники підприємств.

Усе життя Костянтина Устиновича, — заявив слюсар В. Бруснікін, — було нерозривно зв'язане з КПРС, радянським народом. У ці скорботні дні ми, москвичі, заявляємо про рішучість з ще більшим ентузіазмом, з високою свідомістю боротися за втілення в життя накреслених партією завдань п'ятиріччя.

Ленінградське оптико-механічне об'єднання імені В. І. Леніна. В траурному вбранні — механоскладальний цех.

— Гострим болем відзначалася в наших серцях звістка про кончину К. У. Черненка, — сказав фрезувальник Ю. Метелкін. — Скрізь, куди б не направля-

ла Костянтина Устиновича партія, в усій повноті розкривався його талант організатора, керівника ленінського типу. У відповідь на Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу, заявив промовень, виявимо високу свідомість і організованість, працюємо будемо беззастанно зміцнювати економічну й оборонну могутність Країни Рад.

Траурні мітинги відбулися також в об'єднаннях «Іжорський завод», «Електросила», «Светлана», в інших трудових колективах Ленінграда й області.

Хвилюю мовчання вшанували пам'яті Костянтина Устиновича Черненка трудівники Новолипецького металургійного комбінату на мітингу в листопрокатному цеху.

Бригадир коксового цеху № 2 А. Хрюкін заявив:

— Ми завжди пам'ятаємо про ту велику турботу, яку Костянтин Устинович Черненко виявляв про розвиток економіки, про підвищення добробуту народу. Тому такою глибокою повагою і довірою він користувався у нас, людей праці.

Відаючи данину світлій пам'яті борця за торжество ідеалів комунізму, учасники мітингу говорили про повну підтримку внутрішньої і зовнішньої політики партії, про її великі завдання, які вони мають розв'язати в найближчі роки.

Сотні робітників Алма-Атинського заводу важкого машинобудування прийшли на мітинг в одні з цехів.

— Життєвий шлях Костянтина Устиновича — це шлях вірного марксиста-ленінця, невтомного борця за мир, — говорив директор заводу М. Бітний. — Він вніс великий вклад у колективну діяльність Центрального Комітету, на всіх постах, які довіряла йому партія, він виявляв батьківське піклування про робочу людину.

Виступаючи на мітингу, бригадир складальників Ю. Кузьмін, токарь А. Кузнецов та інші запевняли, що колектив підприємства доб'ється підвищення якості роботи на всіх ділянках виробництва.

Схилили голову перед пам'яттю К. У. Черненка трудівники Тбіліського авіаційного заводу імені Димитрова.

Виступаючи на мітингу, бригадир слюсарів В. Кобалдзе сказав:

— Ми добре пам'ятаємо дні перебування Костянтина Устиновича в Грузії, його теплу, проникливу промову під час вручення місту Тбілісі ордена Леніна, цінні поради, конкретні рекомендації. Великою мірою це визначило успіхи колективу в оптимізації п'ятиріччя.

Про тверду рішучість завоювати і повніти досягнуте колективом настання

[Закінчення на 2-й стор.]

Від комісії по організації похорону Костянтина Устиновича Черненка

Комісія повідомляє, що відповідно до Постанови ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР про оголошення в країні трауру, в день похорону Костянтина Устиновича Черненка 13 березня 1985 р., в момент поховання тіла о 13 годині 40 хвилин московського часу будуть проведені гарматні залпи в Москві, в столиці союзних республік, у містах-героях Ленінграді, Волгограді, Одесі, Севастополі, Новоросійську, Керчі, Тулі, у фортеці-герої Бресті, а також у міс-

тах Калінінграді, Львові, Ростові на Дону, Куйбишевці, Свердловську, Новосибірську, Чіті, Хабаровську, Владивостокі, Красноярську.

У цей же час зупиняться на п'ять хвилин робота всіх підприємств і організацій по всій території Радянського Союзу, за винятком підприємств безперервного виробництва; провадяться протягом трьох хвилин салют гудками на фабриках, заводах, залізницях, на судах морського і річкового флоту.

КОСТЯНТИН УСТИНОВИЧ ЧЕРНЕНКО

ВСЕНАРОДНА СКОРБОТА

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

цеху Г. Нурцеладзе, інженер-технолог А. Паріманідзе та інші, які виступили на мітингу.

Клятвою на вірність справі комунізму прозвучали

виступи учасників мітингу, що відбувся в колгоспі імені Леніна Кутузовського району Молдавії.

— Важко змиритися з думкою, що немає більше Костянтина Устиновича, — сказав голова колгоспу І. Цуркан. — Кожний його

виступ у питаннях дальшого розвитку сільського господарства, поради, які він давав, працюючи в апараті ЦК Компартії Молдавії, надихали нас на пошук нових резервів підвищення ефективності виробництва. Учасники мітингів на Ки-

шинівському заводі холодильників, у сільськогосподарському інституті імені М. В. Фрунзе, науково-виробничому об'єднанні «Зоря», в інших трудових колективах республіки заявили, що трудівники Молдавії зроблять усе для успішного

виконання завдань п'ятирічки.

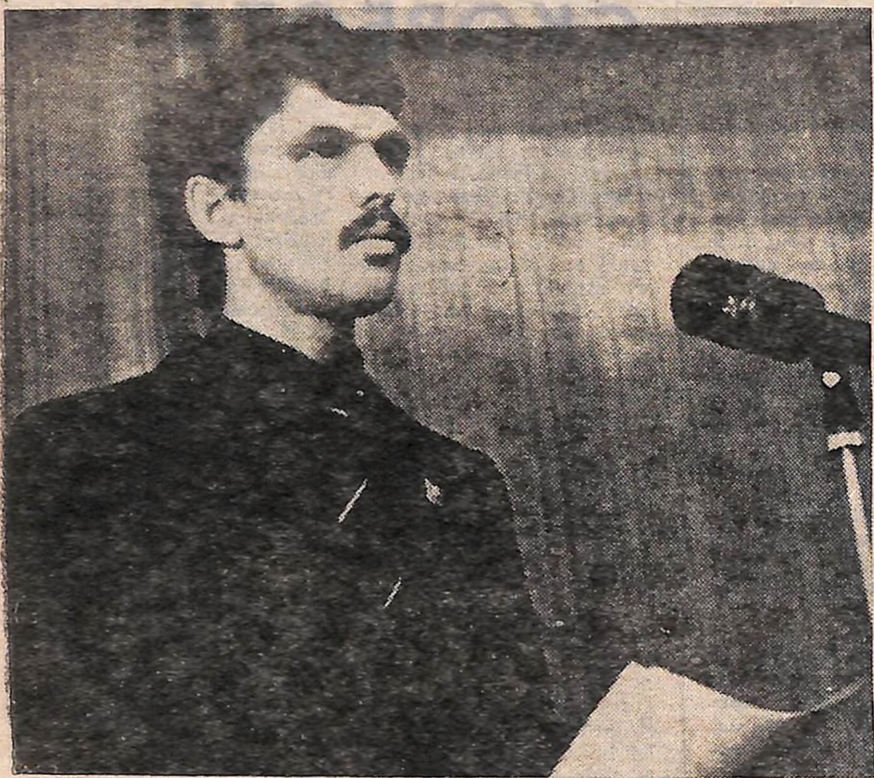
Перед виходом у рейс на теплоході-трейлеровозі «Піжжерен Печнипоренко» відбувся мітинг.

— Ми, моряки, як і всі радянські люди, з болем дізналися про кончину К. У. Черненка, — сказав капітан судна М. Мертенс. — Вei свої сили, знання і досвід

віддавав Костянтин Устинович справі процвітання Вітчизни. Кращою пам'яттю йому буде наша самовіддана праця по гідній зустрічі XXVII з'їзду КПРС.

Екіпаж судна присвятив наступний рейс пам'яті Костянтина Устиновича Черненка.

(ТАРС).

Траурний мітинг у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування.

Фото В. ГРИБА.

На адресу Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР надходять численні глибокі співчуття від партійних, радянських, громадських організацій, трудових колективів, від радянських громадян у зв'язку з кончиною Костянтина Устиновича Черненка.

ВІД МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ

Ми, члени комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району Кіровоградської області, глибоко сумуємо з приводу тяжкої втрати, якої зазнала наша партія, весь радянський народ — кончини Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Костянтина Устиновича Черненка.

Цілеспрямована й ініціативна робота К. У. Черненка, його ділові й людські якості, політична мудрість здобули йому авторитет і повагу, зокрема, серед нас — комсомольців і молоді. Життя Костянтина Устиновича завжди буде для нас прикладом того, як треба служити народові, Комуністичній партії, любити свою Батьківщину.

У пам'яті комсомольців та молоді, пам'яті всіх людей доброї волі К. У. Черненко назавжди залишиться невідомим борцем за мир, стійким інтернаціоналістом, беззавітним відданим рідній Вітчизні.

У цей скорботний час ми, комсомольці та молодь нашого КМК, ще тісніше згуртуємо свої ряди навколо рідної партії, і запевняємо її лєнінський Центральний Комітет, що ударною працею й надалі примножуватимемо економічну й оборонну могутність нашої Батьківщини.

КМК тракторної бригади колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району.

ВІД МОЛОДИХ БУДІВЕЛЬНИКІВ

Комсомольці і молодь комбінату «Кіровоградважбуд», як і всі радянські люди, з глибокою скорботою сприйняли звістку про велике горе, що спіткало нашу партію і країну — кончину видатного політичного і державного діяча сучасності, невідомого борця за мир і комунізм Генерального секретаря Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Голови Президії Верховної Ради СРСР Костянтина Устиновича Черненка.

Ми, комсомольці і молодь комбінату «Кіровоградважбуд», запевняємо нашу партію й уряд, що іще тісніше згуртуємось навколо рідної Комуністичної партії і віддамо всі сили в ім'я зміцнення економічної й оборонної могутності нашої Вітчизни.

Комітет комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд».

ВІД МОЛОДИХ ВОДІІВ

Ми, члени комсомольсько-молодіжної колективу автопарку колгоспу імені Леніна Вільшанського району Кіровоградської області, глибоко сумуємо з приводу смерті видатного діяча Комуністичної партії Радянського Союзу, міжнародного комуністичного руху, борця за мир в усьому світі Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Костянтина Устиновича Черненка.

З іменем Костянтина Устиновича зв'язані успіхи радянського народу в комуністичному будівництві, у зміцненні миру. Костянтин Устинович приділяв неослабну увагу вихованню підлітків, підготовці висококваліфіко-

ваних кадрів для всієї системи народногосподарства.

Комсомольці і молодь нашого автопарку недавно рапортували про дострокове виконання п'ятирічного плану по перевезенню народногосподарських вантажів. І сьогодні ми запевняємо Центрального Комітету нашої партії, Президію Верховної Ради СРСР в тому, що докладимо своїх знань й енергії для виконання історичних рішень XXVI з'їзду КПРС, наступних Пленумів ЦК КПРС.

Світла пам'ять про доробок Костянтина Устиновича житиме у наших серцях.

КМК водіїв колгоспу імені Леніна Вільшанського району.

Глибоким болем у серці кожної радянської людини відзвучала кончина Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Костянтина Устиновича Черненка, полум'яного патріота, інтернаціоналіста, чия багатогранна діяльність була спрямована на зміцнення могутності нашої держави, підвищення добробуту радянського народу. У ці скорботні дні у виробничих та учнівських колективах проходять траурні мітинги. 12 березня зібралися вшанувати пам'ять К. У. Черненка і студенти та викладачі Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Актовий зал вузу у траурному вбранні. У президії — завідувач відділом пропаганди й агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко, секретар парткому П. А. Коваленко.

У скорботній хвилині мовчання зазвучали присутні. П. А. Коваленко зачитує текст Звернення Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу.

Слово надається завідувачу відділом пропаганди й агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренку: — З іменем Костянтина Устиновича Черненка пов'язане вирішення багатьох питань соціального і економічного розвитку нашої країни. Під його безпосереднім керівництвом здійснювалася підготовка до XXVII з'їзду КПРС, го-

ДАНИНА ПАМ'ЯТІ

тувалася нова редакція Програми партії. У ці дні наш народ ще тісніше згуртовується навколо Комуністичної партії і схвалює обрання на позачергому березневому Пленумі Генеральним секретарем ЦК КПРС Михайла Сергійовича Горбачова.

Від імені викладачів вузу виступає кандидат філософських наук, доцент, завідувач кафедри наукового комунізму В. А. Карленко:

— Костянтин Устинович Черненко залишиться у нашій пам'яті як полум'яний борець за комунізм, за мир. У ці сумні дні ми ще тісніше змикаємо свої ряди, щоб дати відсіч ворогам миру і соціалізму.

Голова ради ветеранів вузу А. О. Блохін закликав віддати всі свої сили для продовження справи здійснення величезних планів комуністичного будівництва, якій усе своє життя віддав К. У. Черненко.

— Пішов від нас комуніст, котрий усе життя віддав служінню партії і народу, котрий неухильно ішов шляхом, накресленим Леніном, — сказав секретар комітету комсомолу вузу В. Зозуля. — Костянтин Устинович палко боровся за спокій на планеті, і найкращим пам'ятником йому буде збережений мир.

Проректор інституту В. О. Кондратець зачитав текст телеграми-співчуття на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР.

В актовому залі Кіровоградського виробничого швейного об'єднання зібралися робітники, інженерно-технічні працівники і службовці, щоб вклонитися пам'яті спавного сина Батьківщини К. У. Черненка, щоб у скорботний для партії і народу час засвідчити свою згуртованість навколо Комуністичної партії, її Центрального Комітету.

Траурний мітинг відкрив секретар парткому підприємства М. М. Дорошенко. Вона зачитала Звернення ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу.

— Я — мати, — сказала, виступаючи на траурному мітингу, швачка комсомольсько-молодіжної цеху № 5 Галина Зубова, — і, як усі матері планети, хочу, щоб наші діти жили під мирним небом, щоб вони не знали жаків війни. Тому назавжди для всіх жінок, котрим дорогий мир, для всіх матерів життя і діяльність Костянтина Устиновича Черненка залишиться прикладом служіння благородній справі, прикладом мудрості, далекоглядності й доброти.

Так, невинна боротьба К. У. Черненка за відвернення ядерної катастрофи, за утвердження добросусідства і співробітництва між народами назавжди залишиться у пам'яті вдячних нащадків. Про це гзворила, виступаючи на мі-

[Закінчення на 3-й стор.]

КОСТЯНТИН УСТИНОВИЧ ЧЕРНЕНКО

ДАНИНА ПАМ'ЯТІ

[Закінчення.

Початок на 2-й стор.]
ту, і комсомолка Віра
Линська — різальниця
цеху № 2. Свій виступ во-
на закінчила такими сло-
вами:

— Скрізь, де б не пра-
цював Костянтин Устино-
вич, він проявляв себе лю-
диною високої партійної
принциповості, міцної во-
лі, відданою ідеалам ко-
мунізму. Ці його риси зав-
жди будуть нам, молодим,
за приклад для насліду-
вання. Світла й незабутня
пам'ять про К. У. Чернен-
ка завжди житиме в на-
ших серцях.

Слово бере голова проф-
кому підприємства В. В.
Олексієнко.

— Ім'я товариша Чер-
ненка, — сказала вона, —
назавжди нерозривно по-
в'язане з послідовним
здійсненням політики Радян-
ської Комуністичної партії Радян-
ського Союзу, спрямова-
ної на захист миру в усьо-
му світі. Ми, комуністи,
запевняємо сьогодні усіх,
що зробимо все можливе
для того, аби утверджува-
ти мир на Землі — на бла-
го усіх народів, заради їх
далшого прогресу. Ми
чітко усвідомлюємо, що
це, разом із самовіддан-
ною працею кожного на
благо соціалістичної Вітчизни,
буде найкращим
пам'ятником Костянтину
Устиновичу. Ми, трудівни-
ки фабрики, надалі роби-
тимемо все можливе для
примноження могутності
нашої Батьківщини, в ім'я
миру на планеті, в ім'я
комунізму.

Учасники мітингу на-
правили на адресу ЦК КПРС,
Президії Верховної Ради
СРСР, Ради Міністрів СРСР
телеграму-співчуття, де ви-

словили свій глибокий сум
з приводу тяжкої втрати і
заявили про свою гото-
вість віддати всі сили для
далшого зміцнення еко-
номічної й оборонної мо-
гутності Радянської дер-
жави.

У мітингу взяв участь і
виступив на ньому секре-
тар Ленінського райкому
партії м. Кіровограда М. К.
Скляниченко.

* * *

Трудівники полів і ферм
ордена Леніна колгоспу
імені XX з'їзду КПРС Но-
воукраїнського району з
глибоким сумом сприйня-
ли звістку про кончину ви-
датного діяча Комуністич-
ної партії і Радянської
держави, невідомого бор-
ця за мир і комунізм Ге-
нерального секретаря ЦК
КПРС, Голови Президії
Верховної Ради СРСР
тов. К. У. Черненка.

На траурний мітинг у трак-
торну бригаду прийшли
механізатори. Його відкрив
секретар парткому кол-
госпу М. М. Панасенко.
Хвилюючою мовчання при-
сутні вшанували пам'ять
Костянтина Устиновича
Черненка.

Слово надається заступ-
нику голови правління по
роботі з молоддю, секре-
тарю комсомольської ор-
ганізації колгоспу С. Брю-
ховецький, яка зачитує
текст Звернення.

— Смерть вирвала з на-
ших рядів, — сказав у
своєму виступі член КПРС,
наставник молоді механі-
затор-ветеран І. Ф. Мура-
ховський, — видатного ко-
муніста-ленінця. У своїй
титанічній діяльності він
особливу увагу приділяв і
розвиткові сільського гос-
подарства. Я твердо впе-
-

нений, що наш народ зро-
бить усе, щоб над країною
було чисте небо, відсто-
ватимемо мир, за зміц-
нення якого беззастанно
боровся тов. К. У. Чер-
ненко.

Комбайнер І. С. Мечет
висловив думку, що тру-
дівники господарства, як
і всі радянські люди, при-
множуватимуть зусилля в
боротьбі за здійснення
завдань, поставлених пе-
ред нами, гідно зустрінувши
наступний XXVII з'їзд
КПРС. Пам'ять про К. У.
Черненка буде вічно жити
в серцях радянських лю-
дей.

— У нашому господа-
рстві, — продовжував І. С.
Мечет, — трудяться й мо-
лоді механізатори, ком-
сомольці. Життя тов. К. У.
Черненка буде для них
прикладом класової стій-
кості, наполегливості, від-
даності справі партії,
непримиренності до про-
явів ворожої ідеології.

У всіх виступах було
висловлено тяжкий душев-
ний біль у зв'язку з кон-
чиною К. У. Черненка, а
також тверду впевненість
у непохитній тісній єдно-
сті партії і народу, одно-
станному прагненні енер-
гійною творчою працею
кріпити економічну і обо-
ронну могутність СРСР.

Текст телеграми-співчу-
ття на адресу ЦК КПРС,
Президії Верховної Ради
СРСР і Ради Міністрів
СРСР зачитав секретар
парткому М. М. Панасенко.

* * *

Залізничники Знамян-
ського локомотивного де-
по зібралися на траурний
мітинг, щоб висловити гл-

боку скорботу у зв'яз-
ку з кончиною Генераль-
ного секретаря ЦК
КПРС, Голови Президії
Верховної Ради СРСР, ви-
датного діяча міжнарод-
ного комуністичного і ро-
бітничого руху, інтернаці-
оналіста, борця за мир і
безпеку народів усього сві-
ту К. У. Черненка.

— Десятого березня 1985
року, — сказав, відкриваю-
чи мітинг, секретар парт-
кому локомотивного депо
В. П. Шушпан, — невблаган-
на смерть вирвала із
наших рядів вірного про-
довжувача великої лєнін-
ської справи, палкого бор-
ця за мир і комунізм Ко-
стянтина Устиновича Чер-
ненка. Прошу вшанувати
його пам'ять хвилиною
мовчання.

Слово надається почес-
ному залізничнику, члену
парткому, слюсареві ло-
комотивного депо В. В.
Мельниченку.

— Наша партія, весь ра-
дянський народ, — сказав
він, — сумують з приво-
ду кончини К. У. Черненка.
Його життя — яскравий
приклад беззавітного слу-
жіння партії і народові. Ми
знали Костянтина Усти-
новича як невтомного бор-
ця за мир, за дальше зро-
стання добробуту нашого
народу. Вірний лєнінським
заповітам, він до останніх
днів свого життя проводив
політику миру. Ми ніколи
не забудемо його великих
справ, ще тісніше згуртує-
мося навколо Комуністич-
ної партії, іще з більшою
енергією будемо трудити-
ся на благо нашої Бать-
ківщини.

— Видатний діяч Ко-
муністичної партії і Радян-
ської держави, — говорив
слюсар автоматного цеху

молодий комуніст С. В. Фе-
доров, — Костянтин Усти-
нович у своїй діяльності
приділяв велику увагу під-
вищенню ролі партії у ви-
хованні радянської молоді.
Кращою пам'яттю про
К. У. Черненка буде наша
згуртованість і ударна пра-
ця на кожній виробничій
ділянці.

Висловили того дня свою
скорботу машиніст-ін-
структор, член партко-
му підприємства М. Г.
Уманець, ветеран Ве-
ликої Вітчизняної війни,
кавалер двох орденів Сла-
ви, бригадир заготівельно-
го цеху О. А. Могилний і
машиніст електровагона І. І.
Толок. Вони говорили про
те, що востаннє відчували
велику турботу К. У. Чер-
ненка про радянських лю-
дей на собі, що радянські
люди ніколи не забудуть
те хороше, що зробила ця
людина.

У прийнятті на мітинг
резольції залізничники ло-
комотивного депо запевни-
ли ЦК КПРС, Президію
Верховної Ради СРСР, Ра-
ду Міністрів СРСР, що
ще тісніше згуртуються
навколо партії, з іще біль-
шою відданістю трудитимуться
в ім'я зміцнення еко-
номічної і оборонної мо-
гутності нашої Батьківщи-
ни. Зроблять все, щоб за-
безпечити безперервне пе-
ревезення народногоспо-
дарських вантажів і паса-
жирів. Дбатимуть і надалі
про економію енергоресурсів,
бережливе ставлення
до техніки і пального. Пра-
цюватимуть без браку і
аварій, боротимуться за
зниження собівартості пе-
ревезення вантажів, за
дальше зростання продук-
тивності праці.

* * *

Чорними стрічками опо-
вити портрет К. У. Чернен-
ка і прапори в актовому
залі Кіровоградського дер-

жавного педагогічного ін-
ституту імені О. С. Пушкі-
на. Траурний мітинг пам'я-
ті Генерального секретаря
ЦК КПРС, Голови Президії
Верховної Ради СРСР К. У.
Черненка відкрив секретар
парткому вузу Т. І. Бабак.
Хвилюючі мовчання. Зачи-
тується текст Звернення
Центрального Комітету
КПРС, Президії Верховної
Ради СРСР, Ради Міністрів
СРСР до Комуністичної
партії, до радянського на-
роду.

Завідуючий відділом на-
уки і навчальних закладів
обкому Компарти України
О. О. Решетов у своєму
виступі зазначив, що всі
сили Костянтина Устинови-
ча були спрямовані на те,
щоб наша країна дедалі
процвітала, товариш Чер-
ненко сприяв здійсненню
лєнінського зовнішньопо-
літичного курсу СРСР.
Оратор наголосив на даль-
шому підвищенні політич-
ної активності мас, зокре-
ма, молоді.

Завідуючий кафедрою
історії КПРС доцент Г. М.
Безтака, секретар комітету
комсомолу вузу О. Рафаль-
ський, студенти Л. Крамар-
чук, С. Гриневіч сказали
про велику роль Костян-
тина Устиновича у згурту-
ванні міжнародного ко-
муністичного руху, у реалі-
зації реформи школи, у
відверненні загрози ядер-
ної війни. Промови під-
креслили, що життя Ко-
стянтина Устиновича —
яскравий приклад безза-
вітного служіння партії і
народу, що пам'ять про
нього назавжди збереже-
ться у серцях радянських
людей.

Доцент кафедри росій-
ської і зарубіжної літера-
тури Л. П. Смольнова за-
читала текст телеграми-
співчуття на адресу Цен-
трального Комітету КПРС,
Президії Верховної Ради
СРСР, Ради Міністрів
СРСР.

СУБОТНИК

З ЕНТУЗІАЗМОМ

Підготовка до Лєнінсько-
го комуністичного суботника
йде повним ходом. На Олек-
сандрійському електромехані-
чному заводі імені XXV
з'їзду КПРС розпочали її
зі створення штабу комуні-
стичного суботника, який
очолює директор заводу
В. М. Саєнко. Для кожного
виробничого підрозділу до-
ведено конкретний обсяг ро-
біт на цей день — завод ви-
робить товарної продукції
на 70 000 карбованців. Але
цифра ця в основному орі-
єнтовна. Як показав при-

клад минулих суботників,
попередні намітки в цей
день перекривалися. У день
комуністичного суботника
продуктивність праці значно
вища за планову. Додається
ентузіазм, робітнича паспа-
га, бажання працювати як
найкраще.

З особливим натхненням у
цей день будуть працювати
наші комсомольсько-моло-
діжні колективи, які охопили
у свої бригади земля-
ків двічі Героя Радянського
Союзу П. К. Кошового та
прославленого партизан-
ського командира Іллію Ді-
брову. А вже суботник прохо-
дитиме напередодні 40-річчя
Великої Перемоги.

А. РАДЗІЄВСЬКИЙ,
секретар парткому Олек-
сандрійського електро-
механічного заводу.

НАМІТКИ— ВИСОКІ

Високі зобов'язання взя-
ли комсомольці та молоді
колгоспу імені XXV з'їзду
КПРС на Лєнінський кому-
ністичний суботник. Зокре-
ма, водії комсомольсько-
молодіжного колективу ав-
тотрака зобов'язалися у
день святя праці виробити
7900 тонн вантажів, пе-
ревести 210 тонн вантажів.
Групою колгоспників Вік-

тор Іщенко, молоді кому-
ністи Павло Сокур та Олек-
сій Журавель, а також ко-
мсомольці Андрій Жигін
працюватимуть на економ-
ному паліві.

Молоді тракторної брига-
ди № 2 у день суботника
працюватимуть на своїх یرи-
х. Комсомольці Володимир
Жарков, Іван Сирота та де-
які інші також працювати-
муть на економному палі-
ві і планують свої вироб-
ничі норми значно переви-
щати.

Л. ВЕРСА.

Онуфріївський район.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ШЕФСТВО

За законом робітничої совісті

Шефство над випуском
нової бурякозбиральної
техніки стало конкретною
справою юнаків і дівчат
Дніпропетровського ком-
байнового заводу імені
К. С. Ворошилова, які пра-
цюють під девізом «Про-
дукції, машини і устатку-
вання для сільського гос-
подарства — комсомоль-
ську турботу, гарантію
якості».

Взявши в союзники твор-
чий пошук, комсомольці
підприємства виконали
умови договору про спів-
робітництво з молодими
землеробами кубанського
колгоспу імені Карла
Маркса. Створений ними
додатковий агрегат до
комбайна РКС-6, який
дає можливість збирати
кормові буряки в умовах
Краснодарського краю, у-
спішно пройшов випробу-
вання на полях господар-
ства.

Втілюючи в металі кон-
структорську ідею розроб-
ників з ряди молодих спе-
ціалістів комітет комсомо-
лу підприємства довіряє
молодіжній бригаді сло-
сарів складальників Петра
Герасимового, яка поєднує ви-
соке звання колективу

відмінної якості. Зайнята
вона на одній з основних
операцій — складанні ко-
пувача майбутньої маши-
ни. Цей вузол у польових
умовах розпушує ґрунт,
викопує корінь і подає
його на транспортер.

На час реконструкції
ділянки члени комсомоль-
сько-молодіжного колек-
тиву не залишили тільки
спостереженнями. Так, за
пропозицією групкомсера
Анатолія Грачова було
встановлено маніпулято-
ри, які подають заготовки.

У нових умовах комсо-
мольсько-молодіжний ко-
лектив став однією з ла-
нок заводського наскрізного
бригади якості на всьому
шляху створення комбай-
на РКС-6, визнаного кіль-
ка років тому кращою
сільськогосподарською ма-
шиною країни. Передусім
хлопці чітко визначили
своє особисте ставлення до
справи: працювати без на-
рікань з боку випробувачів
 нової техніки. Ця вимога і
стала основною при визна-
ченні коефіцієнта трудової
участі кожного за підсум-
ками роботи за місяць.

Гарантують поставку
доброї продукції по

всьому наскрізному тех-
нологічному ланцюжку на
комбайновому цехові ко-
мсомольські пости якості. У
складальному цеху, де
працює разом з своїми то-
варшами Петро Гераси-
мовий, його очолює началь-
ник штабу «Комсомоль-
ського прожектора» Ігор
Запара. До сигналів поста
уважно прислухається ад-
міністрація, а активісти
цехів узяли до того ж під
контроль виконання термі-
нових замовлень. І резуль-
тат позначився тут же.

Ось так: від розробки
технологічної документа-
ції до опорних баз екс-
плуатації «ведуть» нову
машину комсомольські до-
зорці. Прикладом став-
лення до справи стали для
них старші товариші, чий
досвід щодо атестації ро-
бочих місць був схвалений
Центральним Комітетом
КПРС. Закон робітничої
совісті новому поповнен-
ню прищеплюється з пер-
ших кроків у бригаді або
зміні. Не випадково за
успіхи в соціалістичному
змаганні і за випуск но-
вої, особливо важливої
сільськогосподарської тех-
ніки комсомольська ор-
ганізація комбайнобудівни-
ків четвертий рік підряд
утримує перехідний Чер-
воний прапор ЦК ВЛКСМ.
Міністргоспмашу і ЦК
профспілки робітників ав-
томобільного, тракторного
і сільськогосподарського
машинобудування.

В. САНИН,
кор. ПАТАУ.

ЗЕМЛЕРОБІВ ГОТУЄ ПОЛЕ

Новий предмет з'явився
в розкладі занять Любо-
тинської школи-інтернату
на Харківщині. Агрономи
місцевого радгоспу «Ко-
муніст» почали вести тут
уроки агротехніки. Ці зна-
ня знадобилися учням, щоб
грамотно вести своє вели-
ке господарство.

А почалося все кілька
років тому, коли з ініціа-
тиви директора інтернату
М. Г. Семотюка учні роз-
чищили пущу, посадили
на ньому фруктові дерева,
розбили ґрядки. Шефи по-
дарували юним землеро-
бам трактор, допомогли
відновити старий сільгосп-
інвентар, дали потрібне
насадження.

— Але найголовніше, —
говорить Михайло Григо-
рович, — шкільне поле
допомагає нам прищеплю-
вати любов до землі.

Довір'я, що його вияв-
ляють педагоги вихован-
цям, дає добрі плоди. Ра-
бота в полі стала для
школярів улюбленим за-
няттям, а для багатьох —
з часом і покликанням. В
інтернаті вже склалися
традиції всім випускни-
кам іти в сільській професію
илища і технікуми, щоб
потім повернутися у село
кваліфікованими овочари-
ми, механізаторами, са-
доводами.

В. КОТЕЛЕВСЬКИЙ.
(ПАТАУ).

ЗАПРОШУЄ «ДРУЖБА»

Тематичною вікториною «Що ти знаєш про міжнародний молодіжний рух?» заявив про своє народження клуб «Дружба», створений у Бердичівському СПТУ № 12 Житомирської області. Її учасники підготували виставки, реферати, яскраві альбоми про життя молоді в нашій країні і за рубежом. Гостями юнаків і дівчат були делегати VI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади заводу «Прогрес» Микола Сивобородько, члени делегацій, які побували в соціалістичних країнах. Чергова зустріч у «Дружбі» — з членом Радянського підготовчого комітету по проведенню молодіжного форуму, депутатом Верховної Ради СРСР, пташницею колгоспу «Гігант» Людмилою Гуменюк.

Під час виробничої практики учні виготовляють сувенірні вироби з фестивальною символікою, відправляють посилки з подарунками дітям Нікарагуа. А зароблені за поточного члена колективу Героя Радянського Союзу Ніну Сосніну 3500 карбованців майбутні робітники вирішили перерахувати у Фонд фестивалю.

Такі клуби, що об'єднують сотні юнаків і дівчат, відкрито в багатьох профтехучилищах Житомирської області.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

НОВА ВИСОТА ТКАЛІ

Наступному Всесвітньому фестивалю молоді і студентів присвятила свій новий трудовий успіх оператор текстильного цеху чернігівського виробничого об'єднання «Хімволокно» імені 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції Анастасія Якименко. З початку п'ятиріччя вона виконала одинадцять річних завдань.

У тридцятичотирьох загонах комсомольців і молоді підприємства лауреат Державної премії СРСР А. Якименко — визнаний лідер. Обслуговуючи розширену зону веретен, вона виробила з початку п'ятиріччя майже 1340 тонн анідного волокна, з них 946 тонн — понад план. До дня відкриття молодіжного форуму Анастасія зобов'язалась виконати ще одне річне завдання. За її прикладом на розширену зону обслуговування перейшли більше половини молодих трудівниць.

О. ОЛІЙНИК,
кор. РАТАУ.

Тонар третього розряду комсомолец Віктор ПУШКАР працює на механічному заводі Всесоюзного об'єднання «Союзполіграфпром». Денні завдання постійно виконує на 105—110 процентів, причому всю продукцію здає з першого пред'явлення.

Фото М. ПАЛЬЧИКА.

м. Олександрія.

Учні Новомиргородської восьмирічної школи № 1 добре усвідомлюють, що і вони причетні до виконання завдань Продовольчої програми СРСР. Ось чому кожен з них вдома вирощує кролів. Минуле літо не пройшло для учнів марно. Всі вони допомагали колгоспіві імені Чкалова нарівні з дорослими заготовляти корми, а заодно припасли їх і для кролів. Косили і сушили

Їх хвалять дорослі

різнотрав'я, і тепер є чим годувати тварин.

В операцію «Піонерська ферма» активно включилися і учні четвертого класу. Торік здавали державі не менше десятка кроликів піонери цього класу, а тепер утримують у себе в господарстві вдвічі більше. Найкраще доглядають тварин Вася Мака-тюра, Коля Самокоз, Юра Путишков, Олена Коваленко, Вітя Мурашевський, Вася Корупов, Оксана Путишкова та інші.

Батьки й матері багатьох піонерів працюють у колгоспі доярками, свинарками, телятницями, доглядачами худоби. Їхні сніпи та дочки охоче допомагають їм у щоденній роботі. Світлана Іванова, Руслан Чорний, Коля Федоров, Вася Макатюра, Саша Кириленко, Олена Коваленко, Вася Корупов допомагають доглядати на фермі велику рогату худобу. Вони роздають корми телятам, вигоюють їх молодком, словом, роблять усе те, що і дорослі. Батьки задоволені роботою юних помічників, хвалять їх, кажучи, що з них вийдуть у майбутньому справжні трудівники.

В. ШУЛЬГА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ТРАГЕДІЯ НЕ ПОВИННА ПОВТОРИТИСЬ

Сорок років тому відгрімів бої другої світової війни — найкривавішої, найруйнівнішої війни в історії, яка забрала більше п'ятдесяти мільйонів людських життів.

Це була велика перемога. І сьогодні ми славимо тих, хто героїчно захищав світову цивілізацію й майбутнє людства в жорстокій боротьбі з фашизмом і мілітаризмом.

Відомо, що саме СРСР поіне основний тягар боротьби з фашизмом. Але жертви радянського народу були неадаремними. Радянські люди і їх Збройні Сили розгромили фашистську Німеччину й мілітаристську Японію, зуміли захистити свободу й незалежність своєї соціалістичної Батьківщини й виконати велику історичну місію.

Розгром німецького фашизму в Європі і японського мілітаризму став рішучим ударом по всій світовій системі капіталізму. Значно зріс міжнародний авторитет першої соціалістичної держави. Виникли умови для зростання революційної національно-визвольної боротьби в Азії, Африці й на інших континентах.

Відзначаючи цю велику перемогу, ми не повинні забувати про те, що стало причиною виникнення війни. Говорячи словами Леніна, ми повинні знати «велику» таємницю її виникнення. І це знання допомагає нам сьогодні впевнено боротися проти сил агресії, за збереження й зміцнення миру, за демократію й прогрес, за запам'ятований день шістнадцятого й наступних поколінь.

Дійсно, забувши уроки історії, ті, хто прагнуть до світового панування — я маю на увазі передусім агресивні кола Сполучених Штатів, — знову беруть на озброєння ідеологію волюнтаризму й антирадянщини й готують новий «хрестовий похід» проти СРСР та інших соціалістичних країн.

Ігноруючи повчальний досвід минулого, мілітаристські сили, використовуючи ідеологію антикомунізму, возвели в ранг державної політики міжнародний тероризм, вдаються до прихованої агресії й неоголошених воєн, до диверсій, шантажу і натиску по відношенню до прогресивних режимів і рухів, які не влаштовують їх. Хіба можна забути, що німецький імперіалізм прагнув до захоплення великих територій в Африці, на Близькому Сході, розташованих від Єгипту до Мадагаскара. Спробуючи на цю ідеологію, мілітаристські сили, в першу чергу волячі Сполучених Штатів, ведуть підготовку до нової війни, ще більш небезпечної.

Але їх зусилля даремні. Велика перемога у другій світовій війні показала непереможність соціалістичного прийняття до лав Ленінської партії. Начальник політвідділу частини влучно йому партійний квиток.

ЕМІЛЬСОН
РАНДРИАМИХАСИНУ,
регіональний секретар
Всесвітньої Ради Миру.
(АПН).

Антанаріву.

ТВОРЧИЙ НЕСПОКІЙ

На заводі «Автоштамп» майже кожен десятий робітник бере активну участь у технічній творчості. Віддача помітна: план минулого року по економічному ефекту від впровадження у виробництво раціоналізаторських пропозицій перевищено на 40 тисяч карбованців. Загалом ж сума — 120 тисяч карбованців, що майже вдвічі більше, ніж у 1983 році. Економія трудомістких процесів від впровадження раціоналізованої становила 35,3 процента від загальної економії по заводу.

Вагома заслуга у підвищенні творчої віддачі новаторів, розширенні кола раціоналізаторів на рахунок молодого інженера по організації випадінської роботи підприємства Геннадія Грязнова.

На заводі щоквартально проводиться конкурс на кращого раціоналізатора.

Згідно розробленого положення, в конкурсі беруть участь ті раціоналізатори, які протягом кварталу подали не менше трьох раціоналізованих з економічним ефектом не менше 1,5 тисяч карбованців.

Переможцями конкурсу минулого року стали бригадир слюсарів-інструментальників Анатолій Калашник, Володимир Медуховський, електрослюсар Микола Возіан та бригадир слюсарів механоскладальних робіт Віктор Марков.

На заводі поки що немає експериментальної дільниці, яка б займалася виготовленням деталей, пристроїв та інших конструкцій з подальшим їх впровадженням у виробництво, згідно поданих раціоналізацій. Та ентузіасти технічної творчості запропонували простий вихід: організувати творчі комплексні бригади

НТТМ

на громадських засадах. Але як знайти час, щоб не завадало шкоді основній роботі? Члени творчих бригад зуміли так ушляхити робочий час, що встигають перевищити змінну норму, а решту часу (інколи й після зміни) займаються раціоналізаціями. Із 87 впроваджених у минулому році — 46 на рахунок громадських комплексних бригад.

Праця ентузіастів окупила сторицею: втілені в життя технічні пропозиції принесли економічний ефект понад 66 тисяч карбованців. Але ці зусилля зрівняти моральне задоволення, оту радість від усвідомлення, що твоя робота принесла користь народу, полегшила чийсь працю.

У 1984 році комплексних бригад було шість, нині — сім. Всі вони змагаються між собою. Кращі бригади, які виборюють першість у змаганні, нагороджуються грамотами.

К. ПОВЕЛЬКО,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

м. Олександрія.

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

ВАСИЛЬ Семидітний у травні 1938 року був призначений до лав Червоної Армії. Служив у Закавказькому військовому окрузі артилеристом. Звітка про віроломний напад фашистської Німеччини на Радянський Союз застала Василя Пахомовича на посту.

Військова частина, в якій він служив, була направлена на захист столиці нашої Вітчизни — Москви. Артилерійська бригада в дводенних танкових атаках гітлерівців втрапила майже повністю особового складу. Проте ворог не пройшов.

Василь Пахомович згадає: «За ніч для всіх гармат були викопані окопи. Перед гарматами сантери встановили протитанкові міни. Наступного дня вранці ворог розпочав нову атаку. Спочатку на полі з'явилося близько 80 танків. Вони рухалися до окопів стрілецьких частин. По них прямою наводкою відкрила вогонь наша артилерія. Зав'язався бій...»

Тоді білий прорвали оборону гітлерівців і погнали ворога. За цей бій старшина В. П. Семидітний був нагороджений орденом Червоної Зірки.

ПІСЛЯ госпітально кровопролитної бої за Клин, Волоколамськ, Ржев.

На все життя Василю Пахомовичу запам'ятався бій під селом Духовищина Смоленської області. Батарея було наказано зайняти позицію вздовж шляху і підготуватися для відбиття танкової атаки ворога. Перед бєм відбулися партійні збори, на яких Семидітний прийняв до лав Ленінської партії. Начальник політвідділу частини вручив йому партійний квиток.

СТАРШИНА Семидітний повернувся в рідне село Клини після дев'яти років військової служби. Одразу взявся за хліборобську справу. Водив комбайна, деякий час очолював колгосп, потім керував ріллячою бригадою, молочното-варною фермою. Брався за будь-яку справу, не шко-

Ветеран в строю

думачи сил для піднесення колективного господарства. Комуніст Семидітний пішов туди, де важче. Очолює відстаючу птахоферму. Прімішення були примітивні, собівартість продукції висока, пташництво завадало колгоспіві чималі збитки. Побудували нове приміщення птахоферми. Василю Пахомовичу по справжньому вдалося підняти продуктивність птахоферми. Несучість курей зростала. Соціалістичні зобов'язання працівники ферми у дев'ятих п'ятиріччя виконали за 4 роки і 2 місяці. Василю Пахомовичу був нагороджений орденом «Знак Пошани».

Комуніст, солдат, ветеран праці тепер на заслуженому відпочинку. Проте він не пориває зв'язку з життям трудового колективу. Він член групи народного контролю, бажаний гість в школі на уроках мужності, виступає і на комсомольських зборах. Адже він — наставник молоді.

І. БІЛОНОГ,
секретар парторганізації колгоспу «Рассвет»
Кіровоградського району.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

БН 00403.

Обсяг 0,5 друку, арт.

Індекс 61103

Зам. № 138. Тираж 60 300

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.